

HERGEBRUIK

Bestaande elementen op de voormalige luchtmachtbasis krijgen een nieuwe functie, zoals deze 'kerosineheuvel', een oude opslagplaats voor vliegtuigbrandstof die wordt omgebouwd tot uitzichtspunt. Andere bouwwerken, zoals de betonnen straaljagershelters, worden schuilplaatsen voor vleermuizen, of gaan dienen als schaapskooi. Het schraalgrasland rond de landingsbanen (boven) herbergt veel bijzondere dier- en plantensoorten.

Uitgevlogen In 1910 liet een Haags automobielbedrijf in Soesterberg een heideveld afplaggen en richtte het in als vliegveld. De nieuwe vliegschool en vliegtuigfabriek gingen echter al snel failliet en in 1913 kocht de Staat der Nederlanden het terrein voor de Luchtvaart Afdeling, de voorloper van de Koninklijke Luchtmacht. Het vliegveld groeide mee met de ontwikkelingen van de wereldgeschiedenis. Tijdens de Koude Oorlog werd Soesterberg door de komst van de '32nd Fighter Group' een belangrijke Amerikaanse basis. Na de val van de Muur verdwenen in 1994 de Amerikaanse straaljagers en in 2008 vertrokken ook de laatste Nederlandse helikopters. Nu wordt het grootste deel (380 hectare) van de basis verkocht aan de provincie Utrecht en de gemeenten Soest en Zeist en keert de rust terug die er een eeuw geleden heerste.

Vliegbasis Soesterberg ligt midden in de ecologische hoofdstructuur van Nederland en fungeert daar als schakel tussen het noordelijke en zuidelijke deel van de Utrechtse Heuvelrug. In de plannen voor het gebied speelt versterking van de natuur dan ook de hoofdrol, maar daarnaast is er plaats voor andere activiteiten. Zo biedt de basis in de toekomst onderdak aan het nieuw op te richten Nationaal Defensiemuseum, komen er wandel- en fietspaden en is een klein gedeelte bestemd voor woningbouw. Ook de luchtvaart zelf houdt er een plek: de Amsterdamse Club voor Zweefvliegen blijft vliegen vanaf Soesterberg. – *Servaas Neijens*